

יציא לאור ע"י - יגדיל תורה - מבצע תלמוד תורה

לימוד ליום היארצייט

נ"ב שבט

כולל: משניות • שיחה • לקט נאה • English Section

A WORD FROM THE EDITOR

As we approach the yahrtzeit of Rebbetzin Chaya Mushka, Aleha Hashalom, we bring you a collection of teachings from Chaza"l and the Sichos of the Rebbeim discussing the great z'chus of the Jewish woman to be an "Eizer K'negdo" - i.e. to assist her husband and children in their learning of Torah.

The Rebbe instructed us to learn from the ways of Rebbetzin Chaya Mushka and to walk in her footsteps. The Rebbetzin was a true paradigm of an "Eizer K'negdo," personifying this idea in the most beautiful way.

From the very beginning of her marriage, the Rebbetzin would remain at home alone, often for long periods of time, while the Rebbe was attending to matters of Torah learning and Yiddishkeit. She looked for ways to assist her husband in his holy work, making sure that the Rebbe would not be disturbed by unimportant things, enabling the Rebbe to apply himself to his avoda and Torah learning.

We can only imagine that the Rebbe's kabbolas hanesius involved great mesirus nefesh on the part of Rebbetzin. But throughout her lifetime, we saw her utmost joy and dedication. She was permeated with the feeling of being fortunate to have this great z'chus of being a partner with the Rebbe in the holy work of spreading Torah and Yiddishkeit. The Rebbetzin was a beautiful example of devotion and loyalty; of strength and commitment; a real Eishes Chayil.

דבר העורך

לקראת יום היארצייט של הרבנית הצדקנית ע"ה, הננו מוציאים לאור לקט מדברי חז"ל ומשיחות רבינו נשיאנו, בענין הזכות שניתנה לנשי ישראל להיות 'עזר כנגדו' – לסייע בלימוד התורה של בעליהן ובניהן.

רבינו הורה ללמוד מדרכיה וללכת בעקבותיה. אין ספק שענין זה הוא בבחינת הזהיר טפי של הרבנית הצדקנית ע"ה; מעת נישואיה, היתה הרבנית נשארית שעות רבות בבדידות בביתה, מתוך אהבה והערצה לשקידתו בלימוד התורה של כ"ק רבינו. תמיד ניסתה הרבנית, בכל דרך אפשרית, להיות לעזר, ותמיד דאגה שלא יטרד הרבי בדברים של מה בכך, על מנת שיוכל לשבת על התורה ועל העבודה.

גם עצם קבלת הנשיאות היתה כרוכה במסירות נפש רבה מצידה, אך היא ניגשה לכך מתוך שמחה של מצווה ומתוך הרגשת זכות להיות שותפה בהתוועדויותיו, בשיחותיו ובעבודתו הק' של כ"ק רבינו בהרבצת התורה והיהדות.

ע"פ מנהג ישראל ללמוד משניות (אותיות נשמה) לעילוי נשמת הנפטרת, הוספנו פרקים השייכים לשמה. (בקשר לכמה נשיאים הורה רבינו ללמוד עכ"פ פרק אחד, אבל הרוצה להוסיף יכול להוסיף).

ויה"ר שאכן החי יתן אל לבו, ונלך באורחותיה.

מחלקת ההו"ל שע"י יגדיל תורה

העתקת הדברים היא ברשות מיוחדת מהוצאת ספרים קה"ת

הוספה בקביעות עיתים לתורה בכל מקום

בעמדנו בהתחלת תקופה חדשה – היארצייט הראשון ... הרי זה צריך להתבטא בחידוש ב"החי יתן אל לבו" ... החל מהוספה של החי למטה בלימוד התורה וקיום המצוות ובאופן – שקשור דוקא עם עת – זמן, ומקום גשמי: קביעות עיתים לתורה בכל מקום – לקבוע שיעורים ברבים בלימוד החסידות ולימוד הנגלה, ובפרט במקומות שאין עדיין שיעורי תורה. ובשיעורים הקיימים מכבר – להוסיף ולחזק הלימוד, בכמות ובאיכות. ולקשר השיעורי תורה גם עם התעוררות לענייני יראת שמים בכלל.

במיוחד חלק האגדה שבתורה

לקבוע שיעורים ברבים בלימוד החסידות ולימוד הנגלה, כולל ובמיוחד – חלק האגדה שבתורה, עין יעקב וכיו"ב (שרוב סודות התורה גנוזין בה), שענין זה קשור במיוחד עם אמירת קדיש דרבנן – "שמי' רבה דאגדתא" שעל זה קיים עלמא. ועילוי מיוחד בזה – שעל ידי זה באים גם עניני סודות התורה באופן המובן גם (לאנשים פשוטים) על פי דרך הפשט (באמצעות הדרוש ורמז שביניהם). ולהעיר גם מהמבואר בלקוטי תורה שלימוד האגדה ופנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא".

ע"פ שיחת כ"ב שבט ה'תשמ"ט, היארצייט הראשון – סעיף יב ובהשלמות

נשים בלימוד התורה

הצריכות להן לידע אותן, כמו דיני נדה וטבילה ומליחה ואיסור יחוד וכיוצא בהם וכל מצות עשה שאין הזמן גרמא וכל מצות לאא תעשה של תורה ושל דברי סופרים שהן מזהירות בהן כאנשים, ובימיהם היה החכם דורש הלכות המצויות ורגילות וצריכות לכל אדם לידע אותן בלשון שמבנינים הנשים ועמי הארץ מידי שבת בשבת.

הלכות תלמוד תורה, א, יד

אבל לא שכר גדול כשכר האיש מפני שאינה מצווה ועושה. ואף על פי שיש לה שכר, צוו חכמים שלא ילמד אדם את בתו תורה, מפני שרוב הנשים אין דעתן מכוונת להתלמד ומוציאות דברי תורה לדברי הבאי לפי עניות דעתן, ואם מלמדה תורה שבעל פה הרי זה כאלו מלמדה תפלות, מפני שעל ידי זה נכנס בה ערמומיות. ומכל מקום גם הנשים חייבות ללמוד הלכות

בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקיין בהלכות טומאה וטהרה.

סנהדרין צד, ב

אם היא עוזרת לבנה או לבעלה בגופה ומאודה שיעסוק בתורה חולקת שכר עמהם, ושכרה גדול מאחר שהם מצווים ועושים על ידיה, מה שאין כן באשה שלמדה תורה שיש לה שכר

יתרון החינוך של נשים

של קירוב, אהבה וחיבה (יותר מאשר אצל האנשים), ורואים במוחש (ובפרט בדורות האחרונים) שדוקא בדרך של קירוב ואהבה ("חנוך לנער על פי דרכו") גדולה יותר הצלחת החינוך.

ספר השיחות תש"ז נח"ב ע' 455

על תוכחת בניהם כמו האב ויותר מהם מטעם שהם פנויות ומצויות יותר בבית כו". ולא עוד אלא שיש יתרון בהחינוך (והתוכחה) הנשים לגבי אנשים – כיון שמצד טבע הנשים נעשית פעולתן בחינוך בלשון רכה, ומתוך רגש

נוסף לכך שהחינוך והנהגת הבנים והבנות (ובפרט הקטנים והקטנות) בפועל ממש תלוי במדה רבה ועיקרית בהדרכת האם, עקרת הבית, ובדרך ממילא נעשה עיקר החינוך על ידה, הרי ידוע מ"ש השל"ה ש"הנשים מצוות

נשים מצוות לעשות כל התלוי בהם שבניהם ילמדו תורה

שיוסיפו בלימוד התורה בהתמדה ושקידה. ומהאופנים בזה – ע"י ההתענינות וההשתתפות של הנשים בתלמודם של בניהם, שכאשר הילדים חוזרים לבתיהם מה"חדר", "תלמוד-תורה" או "שייבה", שואלת אותם אמם ומבקשת מהם שיחזרו ויעברו לה על תלמודם.

ספר השיחות תש"ז נח"ב ע' 456-455

ופשוט, שבהשתדלותן של הנשים שבניהם ילמדו תורה – ובלשון חז"ל "באקרויי בנייהו לבי כנישתא" (תינוקות של בית רבן היו רגילין להיות למדים לפני רבן בבית הכנסת), "דמקרין ומתנין בנייהו" (שטורחות על בניהן להביאן לבית הספר לקרוא מקרא ולשנות משנה) – בזה נכללים כל האופנים של עידוד חיזוק וזירוז

נוסף לכך ש"אם היא עוזרת לבנה או לבעלה בגופה ומאודה שיעסוק בתורה חולקת שכר עמהם, ושכרה גדול מאחר שהם מצווים ועושים על ידה", הרי, מאותו טעם ש"הנשים מצוות על תוכחת בניהם כמו האב ויותר מהם", ה"ה מצוות גם להשתדל ולעשות כל התלוי בהן שבניהם ילמדו תורה.

לימוד עם האם מוסיף חיות והתלהבות יתירה אצל הילד

בניו על לימודיהם, ביום השבת וכיו"ב), מוסיף חיות והתלהבות יתירה בלימודם של הילדים, כנראה במוחש.

ספר השיחות תש"ז נח"ב ע' 456

הלימוד עם האם, בדרכה המיוחדת, ביתר חום ורגש לבני מאשר האב (שהלימוד עמו הוא בדרך של "בחינה", כנהוג שהאב בוחן את

נוסף לתועלת שבחזרת הלימוד כשלעצמו (שהיא באותה מדה בהלימוד עם האב, אלא ש"הנשים .. פנויות ומצויות יותר בבית"), הרי,

חיוב לימוד לנשים

ויעוד ועיקר - לימוד פנימיות התורה בתורת החסידות שבה נתבארו הענינים דאמונת ה' ויחודו אהבתו ויראתו כו', ובלשון הכתוב "דע את אלקי אביך ועבדהו בלב שלם" - שלימוד זה נוגע לקיום ה"ששה מצוות שחיובן תמידי לא יפסק מעל האדם אפילו רגע בכל ימיו", שגם הנשים חייבות בהן כמו האנשים.

לכל לראש - "הנשים חייבות ללמוד הלכות הצריכות להן לידע אותן, כמו דיני נדה וטבילה ומליחה ואיסור יחוד וכיוצא בהם, וכל מ"ע שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה של תורה ושל דברי סופרים שהן מזהרות בהן כאנשים" - ריבוי גדול דהלכות התורה (והלואי היו כל האנשים בקיאים בכל זה).

לכל לראש - "הנשים חייבות ללמוד הלכות הצריכות להן לידע אותן, כמו דיני נדה וטבילה ומליחה ואיסור יחוד וכיוצא בהם, וכל מ"ע שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה של תורה ושל דברי סופרים שהן מזהרות בהן כאנשים" - ריבוי גדול דהלכות התורה (והלואי היו כל האנשים בקיאים בכל זה).

לימוד התורה מול ההתעסקות בסחורה

כן, אלא היא חייד בעוה"ז ואורך ימך בעולם שכולו ארוך שהוא עוה"ב.

להם טובה בעוה"ז, משא"כ אם יעסקו בתורה לא יהיה להם רק עוה"ב לחוד, ובאמת אינו

טבע הנשים שיבטלו בעליהם מתורה בשביל שהם סוברים שמכח זה יתעסקו בסחורה ויהיה

ט"ז אבה"ע ס"י ב סק"ג

מסכת שבת פרק א

תחלתה עסה וסופה ספגניו, תחלתה ספגניו וסופה עסה, חגיגת בחלה. וכן הקנובקות חגיגות:

מסכת חלה פרק א

א מעיפה, בית שמאי פטרין, ובית הלל מחיבין. החליטה, בית שמאי מחיבין, ובית הלל פטרין. חלות תודה וקיקי נזיר עשאן לעצמו, פטור. למכור בשוק, חיב:

ז נחתום שעשה שאור לחלק, חיב בחלה. נשים שנתנו לנחתום לעשות להן שאור, אם אין בשל אחת מהן כשעור, פטורה מן החלה:

א המישה דברים חגיגין בחלה, החטים והשעורים והקמחין ושבולת שועל ושיפון. הרי אלו חגיגין בחלה, ומצטרפין זה עם זה, ואסורין בחדש מלפני הפסח, ומלקצור מלפני העמר. ואם השרישו קדם לעמר, העמר מותר. ואם לאו, אסורין עד שיבוא העמר הבא:

ח עסת הכלבים, בזמן שהרועים אוכלין ממנה, חיבת בחלה, ומערבין בה, ומשתתפין בה, ומברכין עליה, ומזמנין עליה, ונעשית ביום טוב, ויוצא בה אדם ידי חובתו בפסח. אם אין הרועים אוכלין ממנה, אינה חיבת בחלה, ואין מערבין בה, ואין משתתפין בה, ואין מברכין עליה, ואין מזמנין עליה, ואינה נעשית ביום טוב, ואין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח. בין כן ובין כן, מטמאה טמאת אגלי:

ב האוכל מהם פזות מצה בפסח, יצא ידי חובתו. פזית חמין, חיב בהפרת. נתערב אחד מהם בכל המינים, הרי זה עובר בפסח. הנודר מן הפת ומן התבואה, אסור בהם, דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים, הנודר מן הדגן אינו אסור אלא מהן. וחיבין בחלה ובמעשרות:

ט החלה והתרומה, חיבין עליהן מיתה וחמש, ואסורים לזרים, והם נכסי כהן, ועולין באחד ומאה, וטענין החיצת ידים והערב שמש, ואינו נטלן מן הטהור על הטמא, אלא מן המקדש ומן הדבר הגמור. האומר כל גרני תרומה וכל עסתי חלה, לא אמר כלום, עד שישיר מקצת:

ג אלו חגיגין בחלה ופטורים מן המעשרות, הלקט, והשקחה, והפאה, וההפקר, ומעשר ראשון שנטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנגפדו, ומותר העמר, ותבואה שלא הביאה שלישי. רבי אליעזר אומר, תבואה שלא הביאה שלישי, פטורה מן החלה:

ד אלו חגיגין במעשרות ופטורין מן החלה, הארז, והדחן, והפרגים, והשמשמין, והקטניות, ופחות מחמשת רבעים בתבואה. הספגניו, והדבשניו, והאסקרטיין, וחלת המשרת, והמדמץ, פטורין מן החלה:

ה עסה שתחלתה ספגניו וסופה ספגניו, פטורה מן החלה.

LFS Liebllich financial services (718) 771-0887
ASHER LIEBLICH - LFSwealth.com
CPA, CFP(®), MBA (TAXATION)

MINK A Name To Trust
JEWELERS Since 1978
718.804.0806

Free SIM card!!
With the purchase of 2 Elal tickets!
Sky2000 • 718.756.2000
Enjoy free incoming / outgoing calls • 3GB Internet.

Shmuel Spielman
Carpet Cleaning
917.370.7037 / 718.774.4180

MC MILANO COLLECTION
Premium WIGS
1427 Coney Island Ave MWigs.com f/MilanoWigs

CPA, MBA, EA to do your taxes for cheap.
I can prepare returns for people in any state.
If you owe back taxes I can help with that also or if you have not filed in years.
Contact Zvi by email: zvishapiro770@gmail.com
or call 562.310.7247 for more info or a call back.

Bklyn sports SHOP
561 Empire Blvd.
bklynssportshop.com | 718-360-8075

- Bikes
- Running Shoes
- Baseball
- Basketball
- Tennis
- Weights
- Gym Equipment
- Hoola Hoops

Essel Eyewear
1-888-ESSEL-76
sholel@esseleyewear.com
Glasses Contacts
The Best Prices in Crown Heights

(עליהן) משום פגול נותר וטמא:

ד מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר. ובקדשים קלים, קלן להחמיר. כיצד, קדשי קדשים לפני זריקת דמים, מועליו באמוריו ובבשרו. לאחר זריקת דמים, מועלים באמורים ואין מועליו בבשרו. על זה ועל זה, חז"ל מביא פגול נותר וטמא. ובקדשים קלים קלן להחמיר כיצד, קדשים (קלים) לפני זריקת דמים, אין מועליו לא באמוריו ולא בבשרו. לאחר זריקת דמים, מועליו באמוריו ואין מועליו בבשרו. על זה ועל זה, חז"ל מביא פגול נותר וטמא. ומצא, מעשה דמים בקדשי קדשים, להקל ולהחמיר. ובקדשים קלים, קלן להחמיר:

מסכת ברכות פרק ח

א אלו דברים שבין בית שמאי ובית הלל בסעודה. בית שמאי אומרים, מברך על היום ואחר כך מברך על היום. ובית הלל אומרים, מברך על היום ואחר כך מברך על היום:

ב בית שמאי אומרים, נוטלין לידים, ואחר כך מוזהבין את הכוס. ובית הלל אומרים, מוזהבין את הכוס ואחר כך נוטלין לידים:

ג בית שמאי אומרים, מקנח ידיו במפה ומניחה על השלחן. ובית הלל אומרים, על הכסא:

ד בית שמאי אומרים, מכבדין את הבית ואחר כך נוטלין לידים. ובית הלל אומרים, נוטלין לידים ואחר כך מכבדין את הבית:

ה בית שמאי אומרים, נר ומזון ובשמים והבדלה. ובית הלל אומרים, נר ובשמים ומזון והבדלה. בית שמאי אומרים, שברא מאור האש. ובית הלל אומרים, בורא מאורי האש:

ו אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של נכרים, ולא על הנר ולא על הבשמים של מתים, ולא על הנר ולא על הבשמים שלפני עבודה זרה. אין מברכין על הנר עד שיאורו לאורו:

ז מי שאכל ושכח ולא ברך, בית שמאי אומרים, יחזור למקומו ויברך. ובית הלל אומרים, יברך במקום שזנך. עד אימתי הוא מברך. עד כדי שיתעכל המזון שבמעיו:

ח בא להם יין לאחר המזון ואין שם אלא אותו הכוס, בית שמאי אומרים, מברך על היין ואחר כך מברך על המזון. ובית הלל אומרים, מברך על המזון ואחר כך מברך על היין. עונין אמן אחר ישאל המברך, ואין עונין אמן אחר הפותי המברך, עד שישמע כל המברך:

ה מציאת בנו ובתו הקטנים, מציאת עבדו ושפחתו הפגועים, מציאת אשתו, הרי אלו שלו. מציאת בנו ובתו הגדולים, מציאת עבדו ושפחתו העברים, מציאת אשתו שגרשה, אף על פי שלא נתן כתובה, הרי אלו שלהן:

ו מצא שטר חוב, אם יש בהן אחריות נכסים, לא יחזיר, שבית דין נפרעין מהו, אין בהן אחריות נכסים, יחזיר, שאין בית דין נפרעין מהו, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, בין כך ובין כך לא יחזיר, מפני שבית דין נפרעין מהו:

ז מצא גטי נשים, ושחרורי עבדים, דיתקי, מתנה ושוכרים, הרי זה לא יחזיר, שאני אומר כתובים היו ונמלך עליהם שלא לתנם:

ח מצא אגרות שום ואגרות מזון, שטרי, הרי זה יחזיר. מצא בחפיסה או בדלסקמא, תכריך של שטרות, או אגדה של שטרות, הרי זה יחזיר. וכמה אגדה של שטרות. שלשה שטרין זה בזה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אחד הלנה משלשה, יחזיר ללנה, שלשה הלזין מאחד, יחזיר למלנה. מצא שטר בין שטרותיו ואינו יודע מה טיבו, יהא מנח עד שיבוא אליהו. אם יש עמקן סמפונות, יעשה מה שבסמפונות:

מסכת מעילה פרק א

א קדשי קדשים ששחטן בדרום, מועליו בהן. שחטן בדרום וקבל דמן בצפון, בצפון וקבל דמן בדרום, שחטן ביום וזרק בלילה, בלילה וזרק ביום, או ששחטן חוץ לזמנו וחוץ למקומו, מועליו בהן. כלל אומר רבי יהושע, כל שהיה לה שעת התר לכהנים, אין מועליו בה. וכל שהיה לה שעת התר לכהנים, מועליו בה. איזו היא שהיה לה שעת התר לכהנים, שלנה, ושנטמאה, ושיצאה. איזו היא שלא היה לה שעת התר לכהנים, ששחטה חוץ לזמנה, חוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה:

ב בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר, מועליו בו, ואין חז"ל עליו משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר, אין מועליו בו, אבל חז"ל עליו משום פגול נותר וטמא. אמר רבי עקיבא, והרי המפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתייהן עומדות, לא כשם שדמה פוטר את בשרה, כך הוא פוטר את בשר חבתה. ואם פטר דמה את בשר חבתה מן המעילה, דין הוא שיפטר את בשרה:

ג אמורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים, רבי אליעזר אומר, אין מועליו בהן, ואין חז"ל עליהן משום פגול נותר וטמא. רבי עקיבא אומר, מועליו בהן, וחז"ל

ו רבי אליעזר אומר, משחב בית המקדש, עצרת כשבת. רבן גמליאל אומר, ראש השנה ויום הכפורים, כרגלים. וחכמים אומרים, לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא עצרת כרגלים, ראש השנה ויום הכפורים כשבת:

ז אין קורעין, ולא חולצין, ואין מברין, אלא קרוביו של מת. אין מברין אלא על מטה זקופה, ואין מוליכין לבית האבל לא בטבלא ולא באסקוטלא ולא בקנון, אלא בסלים. ואין אומרים ברכת אבלים במועד, אבל עומדין בשורה ומנחמין ופוסרין את הרבים:

ח אין מניחין את המטה ברחוב, שלא להרגיל את ההספד, ולא של נשים לעולם, מפני הכבוד. נשים במועד מענות, אבל לא מטפחות. רבי ישמעאל אומר, הסמוכות למטה, מטפחות:

ט בראשי קדשים, בחנכה ובפורים, מענות ומטפחות, בזה ובה (אבל) לא מקוננות. נקבר המת, לא מענות ולא מטפחות. איזהו ענוי, שכלן עונות כאחת. קינה, שאחת מדברת וכלן עונות אחריה, שצאמר, (ירמיה ט) ולמדנה בנתיכם נהי, ואשה רעויה קינה. אבל לעתיד לבוא הוא אומר, (ישעיה כה) בלע הפנות לנצח, ומה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וגו':

מסכת בבא מציעא פרק א

א שנים או חזין בטלית, זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה, זה אומר קלה שלי וזה אומר קלה שלי, זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלקו. זה אומר קלה שלי וזה אומר חציה שלי, האומר קלה שלי, ישבע שאין לו בה פחות משלשה חלקים, והאומר חציה שלי, ישבע שאין לו בה פחות מרביעי. זה נוטל שלשה חלקים, וזה נוטל רביעי:

ב היו שנים רוכבין על גבי בהמה, או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג, זה אומר קלה שלי, וזה אומר קלה שלי, זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלקו. בזמן שהם מודים או שיש להן עדים, חולקים בלא שבועה:

ג היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה, ואמר לחברו תנה לי, ונטלה ואמר אני זכיתי בה, זכה בה. אם משנתנה לו אמר אני זכיתי בה תחלה, לא אמר כלום:

ד ראה את המציאה ונפל עליה, וראו אחר והחזיק בה, זה שהחזיק בה זכה בה. ראה אותו רצין אחר מציאה, אחר צבי שבור, אחר גוזלות שלא פרחו, ואמר זקתה לי שדי, זקתה לו. היה צבי רץ כדרכו, או שהיו גוזלות מפרחין, ואמר זקתה לי שדי, לא אמר כלום:

It would also be appropriate to increase in giving *tzedakah* in connection with the *yahrzeit*, and even better—to give *tzedakah* in amounts of 470, the gematria of the Rebbetzin's name.

Sichah of Shabbos Parshas Yisro, 22 Shevat, 5750 (Sefer Hasichos 5750, Vol. 1, p. 298)

אזוי אויך – איז כדאי מוסיף ומרבה זיין בצדקה בקשר מיט דעם יארצייט, ומה טוב – אין און א מספר פון ע"ת (470), די גימטריא פון שם הנפטרת.

משיחת ש"פ יתרו, כ"ב שבט, תש"נ (ספר השיחות תש"נ ח"א ע' 298)

WOMEN AND TORAH STUDY

“They checked from Dan to Beer Sheva and did not find an am ha-aretz; from Geves to Antifras, and they didn’t come across any boy or **girl**, man or **woman**, who wasn’t proficient in the laws of tumah and tahara.

Sanhedrin 94b

[Although a woman is not obligated in the mitzvah of Torah study,] nevertheless, if she assists her son or husband and enables them to learn – either physically or financially – she shares their reward. In this case, her reward is greater than if she were to study herself, as she is assisting individuals who are obligated in the mitzvah. For her personal study she receives some reward, but to a lesser degree, for she is not obligated in the mitzvah.

Notwithstanding the fact that a woman receives reward for her personal study, Chazal instruct a father to avoid teaching Torah to his daughter. This is because the minds of most women are not directed towards being taught, and there is the concern that the words of Torah may be trivialized based on their limited understanding. Teaching one’s daughter Torah Sheba’al Peh is considered the equivalent of teaching her tiflus (immorality), as it helps develop her cunningness.

“Women are also obligated to learn the laws that pertain to them.”

Nevertheless, **women are also obligated to learn the laws that pertain to them**, in order to be proficient in these laws. These include the following subjects: nidah, immersion in the mikveh, salting meat, the prohibition of yichud, and similar subjects that pertain to women. This also includes the laws concerning any positive mitzvah that is not time-bound, as well as all prohibitions – whether Biblical or Rabbinic in nature – as these are equally

applicable to both men and women.

In Talmudic times, the sage would take the opportunity every Shabbos to teach the common laws that were necessary for everyone to know. They would do so in language that could be understood even by the women and common folk.

Hichos Talmud Torah 1:14

THE ADVANTAGE OF WOMEN’S CHINUCH

The education and guidance of the sons and daughters (especially the young ones) is, practically speaking, primarily in the domain of the mother, the Akeres HaBayis; thus their chinuch is mainly accomplished by her. In addition to this, it is known what the Shelah writes, “Women are obligated to administer constructive reproof to their children equal to, and even more than, their husbands, because they are found more in the house.”

“In a soft voice, with a feeling of closeness and affection.”

Furthermore, there is an advantage to the education (and reproof) of women, because their nature lends to their chinuch being accomplished in a soft voice, with a feeling of closeness and affection (more than by men). We see clearly (especially in the later generations) that specifically the methods of closeness and love yield much greater success in education.

Sefer Hasichos 5750, Vol. 2, p. 455

WOMEN MUST DO EVERYTHING SO THEIR SONS LEARN TORAH

“If a woman assists her son or husband and enables them to learn – either physically or financially – she shares their reward, and her reward is greater for she is assisting individuals who are obligated

in the mitzvah.” In addition to this, for the same reason that “women are obligated to administer constructive reproof to their children equal to, and even more than their husbands,” it is also their duty to do everything in their ability that their sons should study Torah.

Examples of a mother’s involvement in her son’s Torah study are brought in the Gemara – “they bring their sons to the synagogue” (it was customary for children to study by their teacher in the synagogue); “they enable their sons to learn Chumash and Mishna” (by making the effort to bring them to the school) – but this extends to any form of encouragement and inspiration to increase in the study of Torah, and with the appropriate diligence.

This can be accomplished by the mother expressing interest in her son’s learning, and when the children come home from cheder (or Talmud Torah or Yeshivah) she asks them to share what they have learned.

Sefer Hasichos 5750, Vol. 2, pp. 455–456

LEARNING WITH HIS MOTHER INCREASES THE CHILD’S ENTHUSIASM

When a child has the chance to review his learning with his mother, it is beneficial on its own merit (equal to reviewing with his father – except that “women are more available in the house”), but it also has an additional advantage. When he learns with his mother, it is done in her unique way, with more warmth and affection than the father (which is usually in the form of a test, as is customary that on Shabbos, or other times, the father tests his sons on their learning). Consequently, when the child reviews his learning with his mother, this increases the child’s chayus and enthusiasm in his learning, as is clearly apparent.

Sefer Hasichos 5750, Vol. 2, p. 456

THE OBLIGATION OF WOMEN TO STUDY

First and foremost, “women are obligated to learn the laws that pertain to them, in order to be proficient in these laws, including the laws concerning nidah, immersion in the mikveh, salting meat, the prohibition of yichud, and similar subjects, and also includes the laws concerning any positive mitzvah that is not time-bound, as well as all prohibitions – whether Biblical or Rabbinic in nature – as these are equally applicable to both men and women.” This itself accumulates to be a vast amount of halachos (if only men would be proficient in all this!).

Furthermore, this includes learning Pnimiyus HaTorah as elucidated in the teachings of Chassidus, in which the fundamental concepts of emunah, achdus Hashem, ahavah and yirah are explained. These belong to the “six constant mitzvos whose obligation never stops even for a moment,” and are equally applicable to women. It is only possible to fulfill these mitzvos through study – as the verse states, “Know the G-d of your father, and serve Him with a complete heart.”

In addition, even when a woman studies portions of the Torah which are not pertinent to her practical conduct, she nevertheless “receives reward,” and recites a blessing over the Torah study.

Sefer Hasichos 5750, Vol. 2, pp. 456–458

TORAH STUDY VS. INVOLVEMENT IN BUSINESS

Women might be inclined to stop

their husbands from studying Torah, with the intention that they should be involved instead in business, which would bring more tangible benefit in this world, as opposed to Torah study which only brings benefit in the Next World. The truth is to the contrary, as Torah is “Your life” – in this world; “and the length of your days” – in the world that is entirely long, i.e., Olam Haba.

Taz, Even HaEzer 2:3

WOMEN’S PARTICIPATION IN THEIR HUSBANDS’ LEARNING

We once spoke in detail that one of the duties of Nshei Ubnos Chabad is to strengthen and encourage their husbands, brothers, and sons to study Torah, as it is a mitzvah incumbent upon everyone without exception – whether young or old, rich or poor, and so on. The study must be daily, to the fullest extent possible, and, as with all areas of Judaism, must be done with joy and enthusiasm.

The specific connection that women have to [their husbands’] study of Torah is for the following reasons:

1) Generally the reason for a lack in the proper amount of Torah study is the excessive involvement in seeking a livelihood and worrying for the needs of the household. Many times these “needs” are merely the product of his convincing himself that they are necessary.

Therefore, it is vital and especially important that the wife, the Akeres HaBayis (who conducts the affairs of the house), should encourage and demand that the husband study Torah daily, and to increase his learning, even if this might involve limiting to some extent the finances available for the household expenses. This is especially so as Torah study is the proper method to bring mazal to the entire family.

2) Even if the encouragement and demand to uphold the proper standards of Torah study is only expressed verbally from time to time, nevertheless, the very fact that he sees his wife on a daily basis serves as a constant reminder.

3) By encouraging and demanding that their husbands study Torah, (and by sending their sons to proper chadarim and yeshivos,) the women have a share in the Torah study – meaning in the mitzvah itself...

I request that you should begin a special movement and involve yourselves in this area of encouraging your husbands, brothers, and sons to strengthen and increase their daily Torah study, both in nigleh and Chassidus, and to learn with vitality and joy.

Igros Kodesh of the Rebbe, Vol. 20, pp. 330–332

AVAILABLE AT YAGDIL TORAH

Yagdil Torah is here to serve Yidden with all their Limud HaTorah needs. We can help you find a chavrusa anywhere; we have a comprehensive list of website and phone lines for all types of learning, an interesting selection of shiurim to download, an international Chalukas Hashas, learning guides for chasidishe yomim tovim, inspirational publications and a shiurim phone-line.

In Crown Heights we have two beautiful Batei Midrash open full time, ongoing and seasonal shiurim, a thorough directory of shiurim and more.

FOR MORE INFO PLEASE VISIT YAGDILTORAH.ORG OR CALL 347.223.5943

לימוד ליום היארצייט - כ"ב שבט

THE REBBE'S DIRECTIVE

INCREASING SET TIMES FOR TORAH STUDY EVERYWHERE

As we stand at the onset of a new phase – the first yahrtzeit... this must be expressed in a chidush in the “living taking to heart”...

This should begin with an increase in Torah study and performance of mitzvos, specifically in a way that is grounded in time and place. That is, to schedule set times

for Torah study everywhere; arranging public shiurim in the study of Chassidus and Nigleh, especially in places that don't yet have shiurim.

Additionally, existing shiurim should be strengthened and increased, in both quantity and quality.

The shiurim in Torah should also be connected with arousing [the participants] to improve in yiras shamayim in general.

*Sichah of Chof Beis Shevat, 5749
(Sefer Hasichos 5749, Vol. 1, pp. 235–236)*

ESPECIALLY AGGADAH

These shiurim should especially include the Aggadic portions of Torah, such as Ein Yaakov (within which most of the Torah's secrets are concealed). This is especially connected with the recital of Kadish DeRabanan, which is termed “Shmei Rabah of Agadeta,” upon which the world stands.

(Ibid., fn. 96)

This brings along a special advantage, as this enables the secrets of Torah—sod—to be expressed in a way that can be understood even by common folk, in a way of peshat (by means of the layers of derush and remez that are between them).

It is also noteworthy that the study of Aggadah and the inner dimensions of the Torah are included in the “third of the day” allotted to the study of Scripture, as the Alter Rebbe says in Likutei Torah.

*Hashlamah to the above-mentioned sichah
(Toras Menachem 5749, Vol. 2, p. 296)*

הוראת רבינו

“THE ROLE OF THE JEWISH WOMEN: TO MAKE ALL JEWS ‘LAMDONIM’”

The Gemora tells us that the women receive merit when they send their sons to learn Torah, and when they allow and encourage their husbands to go out and learn Torah. They should do this lovingly, with their signature warmth. In this way, their husbands will increase their Torah study (even at the expense of their earning potential), and Hashem's Brochos will come to rest on the entire household...

In short—the Jewish women are the foundation of the Jewish people. As such, their job is to enable all Jews—men, women and children—to become “Limudei Hashem,” those who learn Hashem's Torah. (Women and girls should also be learning Torah Sheba'al Peh.)

If they do this, much will be achieved: all Jews will be calm, peaceful, and free of financial, health, and other types of worries.

*(25 Iyar 5750, International Kinus for
Nshei UBnos Chabad – T”M 5750, Chelek 3 Pg 226)*

FORGOING THINGS THAT ARE OF A LESSER VALUE

Efforts must be made to see to it that the husband's involvement in earning a livelihood should be such that it leaves sufficient time for Torah learning—“sufficient” in the sense that it satisfies the Torah's expectations of him—even if it means working a little bit less for a living. Indeed, whoever is machmir in this regard is praiseworthy.

Since the husband is less involved than the wife in running the household, there is the possibility that he may err and consider certain expenses necessary—thinking that they are indispensable and that they are matters that the members of his household won't forgo. Therefore, the wife, who is more involved in the actual running of the home, should explain to the husband that these matters are non-essential. She should appeal to him very strongly not to forgo matters connected with Torah and Mitzvos for the sake of trivialities.

(Purim 5717—Likuttei Sichos, vol. 4, p. 1279)

לעילוי נשמת הרה"ח הרה"ת
ר' מאיר ב"ר אליהו ז"ל
לעילוי נשמת הרה"ח הרה"ת
ר' אליהו ב"ר אברהם אהרן ז"ל

